

[L. Rasmussen.]

viser sig adskilligt vanskeligere at være en neutral Stat, end man drømte om, før Krigen brød løs. Jeg har endogsaa for et Par Maaneder siden søgt Lejlighed til offentligt at sige, at efter hvad der er forelagt os i disse hemmelige Møder, kunde jeg ikke se rettere, end at Ministeriet gjorde sit til at opretholde den ligelige Neutralitet til alle Sider.“

I Mødet den

Formanden: Der bliver ikke Tid til Oplæsning af flere Citater i denne Bemærkning.

L. Rasmussen: Ja, saa maa jeg vente, til jeg næste Gang faar Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Den højtærede Forsvarsminister var jo noget roligere i Aften, end da han talte til os i Gaar. Han spurgte mig, om jeg mente, at vi efter vor Mening kunde sikre Danmark mod en Gaskrig. Dertil kan jeg svare: Det mener jeg ikke; jeg mener ikke, nogen Ordning kan sikre Danmark mod en Gaskrig, hvis Angreb finder Sted; men vi erkender, at vi ingen Mulighed har derfor, og derfor foreslaar vi at indrette vort Militærvæsen og hele vor Ordning paa dette Omraade saaledes, at vi ikke udsættes for større Risiko end højt nødvendigt.

Den højtærede Minister spurgte mig dernæst, om jeg ikke mente, at det Maskineri, han tænkte sig at stille op, var mere virkningsfuldt i det Øjeblik, en ikke-venligsindet Magt prøvede paa at sætte 10 000 Mand i Land et eller andet Sted. Ja, hvis det bliver 10 000 Mand, kunde vi maaske klare det med det, vi har foreslaaet, men det afgørende her er, at Angrebet, hvis det drejer sig om en os ikke-venligsindet Magt, som er en Stormagt — og andre kan vi overhovedet ikke tænkes at blive angrebet af —, fornuftigvis altid vil svare til den Opgave, der skal løses. Hvis det overfor de Kræfter, vi har til Raadighed, er tilstrækkeligt at sætte 10 000 Mand ind, nøjes man med det; hvis man har Brug for 30 000 Mand, anvender man 30 000 Mand. Det er den Stilling, vi staar i overfor et hvilket som helst Stormagtsangreb.

Den højtærede Minister sagde, at hvis Danmark kom i en lignende Situation som Grækenland i Korfu-Affæren, var det hans Opfattelse, at vi skulde bære os ad ligesom Grækenland. I det Øjeblik det er den højt-

ærede Ministers Opfattelse, og det glædede mig at høre det, falder hele Talen bort om, at Ordet: Hjælp dig selv, anstreng dig selv, og saa regn med, at de andre kommer og hjælper dig, skulde være retledende for vor Løsning af disse Opgaver; thi saa forsøger man netop ikke dette at hjælpe sig selv, men vi erkender vor Evneløshed til at gøre det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Willesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Willesen: Det er beklageligt Gang paa Gang at maatte konstatere, med hvilken Iver den højtærede Minister stadig prøver at gaa udenom Alvoren i Gasproblemet, og saa udenom den Alvor, som den Artikel, han henviste til, peger paa. Jeg vil derfor bede om Lov til at læse et Par Linier af den, det bliver ganske kort. Der tales om, at

„den civile Befolknings Redning under en Giftgaskatastrofe er en overordentlig vanskelig Sag“;

medens den højtærede Minister vil gøre det til en temmelig let Sag. Saaledes skriver Artiklens Forfatter: Og saa tales der om de Raad, der er givet i den Skrivelse, vi har modtaget gennem Ministeren fra de militære Autoriteter, og Forfatteren skriver:

„Saa fortræffeligt dette Raad end kan være, naar det drejer sig om et Regnvejr, er det overfor et Gasangreb af saa tvivlsom Værdi, at“

det nærmest maa betegnes som en Vildledning af Befolkningen. Kraftigere kan det ikke godt udtrykkes, og det slaas fast i Hovedsagen, at det eneste effektive Mittel er en Flytning af Befolkningen, og saa vil jeg overlade til den højtærede Minister, til Rigsdagen, til samtlige Tilhørere, til Offentligheden at afgøre, om man tror, saadant noget kan ske i en Haandevending.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen begyndte med at citere Uddrag af Referaterne af de hemmelige Møder, som skulde vise, at han havde haft Ret i sin Paastand om, at der fra konservativ Side var ydet den daværende Regering, ganske særlig den daværende Udenrigsminister, stor Ros og Anerkendelse paa Grund af deres Holdning. Det første, det ærede Medlem citerede, var en Udtalelse af Professor Ellinger fra Maj 1915, hvori han siger, at Ministeriet gjorde sit til at vedligeholde den ligelige